

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžr/71/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201036
Dátum vydania rozhodnutia:	20.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201036.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov JUDr. Eleny Kováčovej a Evy Babiakovej CSc., v právnej veci žalobcu: M. nar. XX.XX.XXXX., bytom Y. XX, K., zastúpeného Advokátskou kanceláriou ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dobšinského 12, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov (ako právny nástupca pôvodne žalovaného Krajského pozemkového úradu v Bratislave), Trenčianska 55, Bratislava, za účasti: Centrop, s.r.o., IČO: 36 710 148, Svätoplukova 30, Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bukovinský & Chlípala, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Svätoplukova 30, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia Krajského pozemkového úradu v Bratislave č.: 684/2012/222/2012 z 13. apríla 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/190/2012-49 z 25. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/190/2012-49 z 25. septembra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/190/2012-49 z 25. septembra 2013 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č.: 684/2012/222/2012 z 13. apríla 2012 vydaného v konaní podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pozemkových úpravách“), ktorým žalovaný (pôvodne Krajský pozemkový úrad v Bratislave - od 1. októbra 2013 Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov) zamietol odvolania účastníkov konania a potvrdil, podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (ďalej len „správny poriadok“), rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odbor pozemkový a lesného hospodárstva (pôvodne Obvodný pozemkový úrad, ďalej aj „OPÚ“) sp. zn. 1154/09/0156/12/KVA z 24. januára 2012, ktorým prvostupňový správny orgán, v zmysle ustanovenia § 8 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách, povolil pozemkové úpravy v k. ú. Záhorská Bystrica a v k. ú. Devínska Nová Ves z dôvodu, že v súlade s § 2 ods. 1 písm. b) zákona o

pozemkových úpravách došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívачích pomeroch v obvode pozemkových úprav a zároveň v súlade s § 8 ods. 1 tohto zákona aj z iných dôvodov, ako je hospodárenie na pôde.

S poukazom na § 8b ods. 1 zákona o pozemkových úpravách správny orgán určil, že nakoľko pozemkové úpravy sa budú vykonávať iba pre časť katastrálneho územia Záhorská Bystrica a Devínska Nová Ves, povoľuje ich vykonávať so zjednodušenou dokumentáciou vo forme jednoduchých pozemkových úprav (ďalej len „JPÚ“).

Krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu, dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného nie je v rozpore so zákonom, a preto žalobu zamietol.

Uviedol, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) je v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe posudzovať, či si správny orgán vecne príslušný na konanie zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Podľa názoru krajského súdu, uvedeného v napadnutom rozsudku, sa preskúmané rozhodnutie z pohľadu žalobných námietok negatívne dotklo právnej sféry žalobcu, ak vôbec, iba nepatrne. Zatiaľ sa totiž rozhodovalo iba o povolení JPÚ, čo nijako nezasahuje do majetkovej sféry žalobcu (neprichádza k žiadnej zmene jeho vlastníckych práv, k zmene tvaru pozemku, jeho veľkosti atď.). Ak súd zistí, že žalobca osobne nebol ukrátený rozhodnutím správneho orgánu na svojich právach, nebol oprávnený ani na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia. Z tohto dôvodu súd vo všeobecnosti uznesením podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastaví.

V danom prípade bol však krajský súd toho názoru, že keďže nemožno celkom vylúčiť ukrátenie žalobcu na jeho právach a keďže otázka, či bol skutočne na právach ukrátený (otázka vecnej aktívnej legitimácie) je riešená až v samotnom konaní, bolo potrebné vec meritórne preskúmať.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že pozemkové úpravy sú odbornou disciplínou, ktorá sa zaoberá riešením právnych, technických, ekologických, ekonomických, poľnohospodárskych, biologických, ako aj spoločenských vied. Sceľovanie, parcelácia, usporiadanie pozemkov, rozmiestňovanie druhov pozemkov, arondácia hraníc a s tým súvisiaci výkon právnych, terénnych, komunikačných, vodohospodárskych, protieróznych, ekologických a iných opatrení s cieľom zlepšiť poľnohospodársku výrobu a prevádzkové pomery, zlepšiť životné podmienky vidieckeho obyvateľstva a usporiadať vlastnícke vzťahy na upravovanom území, to všetko je obsahom pozemkových úprav. Dôležité je uvedomiť si, že pozemkové úpravy sú opatrením, ktoré má pozitívny dopad súčasne na niekoľko oblastí života ľudí. Projekty pozemkových úprav v danom území obsahujú vyriešené vlastnícke vzťahy k navrhovaným opatreniam, pričom zároveň rešpektujú prírodné pomery a technické obmedzenia. Usporiadanie pozemkového vlastníctva pomocou pozemkových úprav umožňuje výkon vlastníckych a užívачích práv - a tým zvyšuje pestrosť krajiny, zlepšuje jej ekologické, retenčné a protierózne funkcie.

Dôvody, pre ktoré je možné vykonávať pozemkové úpravy definuje exaktne zákon o pozemkových úpravách. Pozemkové úpravy sa vykonávajú, ak je to potrebné na usporiadanie vlastníckych a užívачích pomerov a odstránenie prekážok ich výkonu vyvolaných historickým vývojom, ak došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívачích pomeroch, ak v obvode pozemkových úprav má dôjsť k investičnej výstavbe, ktorá podstatne ovplyvní hospodárenie na pôde alebo životné podmienky v obvode pozemkových úprav alebo jeho ucelenej časti, ak je to potrebné v záujme obnovenia alebo zlepšenia funkcií ekologickej stability v územnom systéme a celkového rázu poľnohospodárskej krajiny, ak má dôjsť k obmedzeniu poľnohospodárskej alebo lesnej výroby z dôvodu vyhlásenia ochranných pásiem,

chránených území alebo z iných dôvodov, ak sa v katastrálnom území vyčlenilo do bezplatného dočasného náhradného užívania viac ako 25 percent výmery poľnohospodárskej pôdy, alebo ak je potrebné riešiť dôsledky živelných pohrôm.

Ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku, obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného, vykonávané vo verejnom záujme, v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka.

Krajský súd poukázal na to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia skutočne nie je dostačujúce. Podľa jeho názoru žalobca dôvodne namietal, že žalovaný sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal najmä otázkou verejného záujmu na začatí JPÚ, ale s inými námietkami sa nevysporiadal. Žalovaný teda pochybil a v tomto ohľade je jeho rozhodnutie nutné považovať za vadné, avšak krajský súd s poukazom na vyššie uvedené východiská nepristúpil k jeho zrušeniu, nakoľko zopakovaním procesu a dôslednejším odôvodnením rozhodnutia by sa právna sféra žalobcu nijako nezlepšila.

Ako ďalej uviedol krajský súd neexistencia Registra obnovennej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“) pre k. ú. Záhorská Bystrica a k. ú. Devínska Nová Ves neznamenal nemožnosť povolenia JPÚ pre časti uvedených katastrálnych území.

V danom prípade začalo konanie v súlade s § 7 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách - na základe žiadosti o vyhotovenie JPÚ, ktorú podal investor Centrop, s.r.o. z dôvodu, že došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívacích pomeroch v obvode pozemkových úprav (§ 2 ods. 1 písm. b) zákona o pozemkových úpravách). Žalobca poukázal na Metodický pokyn vydaný Ministerstvom pôdohospodárstva Slovenskej republiky 14. decembra 2001 (ďalej len „metodický pokyn“), ktorý však nemá právnu záväznosť všeobecne záväzného právneho predpisu, ale pri pozemkových úpravách vo všeobecnosti je významným interpretačným prostriedkom. Tento metodický pokyn uvádza, že základným predpokladom pre vypracovanie a vykonanie projektu pozemkových úprav je do katastra nehnuteľností zapísaný ROEP s tým, že výnimočne môžu byť z objektívnych príčin a naliehavosti nariadené pozemkové úpravy aj v obvode, kde ešte nebol vyhotovený a zapísaný ROEP.

Je nepochybné, že ROEP pre k. ú. Záhorská Bystrica a k. ú. Devínska Nová Ves nebol ku dňu vydania rozhodnutia správneho orgánu vykonaný, avšak samotná táto okolnosť podľa názoru krajského súdu neznamenal nemožnosť povolenia JPÚ. Objektívnymi príčinami je napr. aj záväzok spoločnosti Centrop, s.r.o. o financovaní všetkých nákladov spojených s realizáciou procesu JPÚ a tiež to, že táto spoločnosť je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom nehnuteľností o celkovej výmere 2 635 239,02 m². Z vyššie uvedených dôvodov a s poukazom na nesporné výhody pozemkových úprav, je podľa názoru krajského súdu potrebné mať za to, že pozemkové úpravy boli v danom prípade dôvodne povolené aj bez predchádzajúcej existencie ROEP. Navyše, všetky parcely v obvode JPÚ boli zapísané na listoch vlastníctva a ROEP sa vyhotovuje len na parcelách, ktoré nie sú zapísané v liste vlastníctva. Obsahom pozemkových úprav je pritom tiež racionálne usporiadanie pozemkového vlastníctva, teda sú vyhotovované aj z dôvodu zlepšenia trhu s pozemkami, lebo umožňujú vytváranie nových pozemkov bez spoluvlastníckych podielov, čo prispieva k lepšiemu disponovaniu s nehnuteľnosťami. Samotná skutočnosť, že dotknuté územia sú určené na poľnohospodársku výrobu neznamená, že by tu neboli výhody pozemkových úprav.

Podľa názoru krajského súdu žalovaný správne uviedol, že verejný záujem nie je len výstavba, ale na území určenom na poľnohospodársku výrobu hlavne jeho racionálne usporiadanie pre poľnohospodárske využitie.

Poukázal pritom na § 3 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách, podľa ktorého o zmenách obvodu pozemkových úprav, ktoré sú nepatrného rozsahu a v podstate nemenia obvod pozemkových úprav, môže rozhodnúť okresný úrad. Na rozhodnutie sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní a zmena sa musí písomne oznámiť vlastníkom pozemkov, ktorých sa týka. Určenie obvodu pozemkových úprav je náležitosťou rozhodnutia o povolení pozemkových úprav (§ 8 ods. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách), pričom v danom prípade bol určený ako obvod JPÚ časť k. ú. Záhorská Bystrica a časť k. ú. Devínska Nová Ves, t. j. všetky pozemky registra C KN a registra E KN znázornené v mapovom podklade tvoriacom grafickú prílohu prvostupňového rozhodnutia s vyznačením obvodu JPÚ v celkovej výmere cca 603 ha.

V danom prípade investor 20. januára 2012 požiadal o zmenu obvodu JPÚ z dôvodu vytvorenia súvislého mapového diela a majetkového vysporiadania vlastníctva k zvyšným častiam parciel znázornených v grafickej prílohe žiadosti. Krajský súd dospel k záveru, že správny orgán prvého stupňa svoj postup v bode VII napadnutého rozhodnutia riadne odôvodnil a o tejto zmene obvodu pozemkových úprav, ktorá je podľa názoru krajského súdu nepatrného rozsahu a v podstate nemení obvod pozemkových úprav, mohol rozhodnúť okresný úrad. Malo ísť o rozšírenie obvodu JPÚ týkajúcim sa výmery cca 19,1 ha, pričom tieto pozemky sa nachádzali už v predpokladanom obvode JPÚ. Hranica tohto obvodu bola zistená a prešetrená členmi komisie na stretnutí 30. augusta 2011, čo napokon konštatuje aj žalobca.

Krajský súd ďalej uviedol, že podľa § 7 ods. 4 písm. f) zákona o pozemkových úpravách, v prípravnom konaní okresný úrad najmä v spolupráci s obcou zriadi na účely prípravného konania prípravný výbor, ktorý s príslušným orgánom štátnej správy spolupracuje najmä pri určovaní obvodu pozemkových úprav, zisťovaním záujmov vlastníkov a vypracovaním návrhu stanov združenia účastníkov pozemkových úprav. Žalobca je členom občianskeho združenia Pozemky ZB, pričom členovia tohto združenia sa stali členmi tak prípravného výboru, ako aj komisie. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by správny orgán nespocoval s prípravným výborom, resp. že by konal v súčinnosti iba s investorom. Je nepochybné, že zisťovanie záujmu vlastníkov je v kompetencii okresného úradu a tento v súlade s § 7 ods. 4 písm. f) zákona o pozemkových úpravách v rámci prípravného konania vykonal zisťovanie záujmu účastníkov o JPÚ, pričom tento prieskum bol vykonaný v októbri 2011 formou anketových lístkov doručených každému známemu a predpokladanému vlastníkovi pozemkov v predmetnej lokalite spolu so sprievodným listom, v ktorom boli vlastníci oboznámení so zámerom vykonania JPÚ a s predpokladaným účelom a cieľmi JPÚ.

Žalobca namietal spôsob zisťovania záujmu vlastníkov anketovými lístkami, avšak neuviedol iný, lepší spôsob zisťovania záujmu, ktorý by eventuálne pripadal do úvahy. Doručovanie anketových lístkov formou doporučených zásielok do vlastných rúk je, podľa názoru krajského súdu, celkom zrejmé neekonomickým a samým osebe nenaplniacim účel zákona. Je totiž možné predpokladať, že drvivá väčšina účastníkov pozemkových úprav mala o konaní vedomosť a mali tak legitímnu možnosť sa vyjadriť k vykonaniu JPÚ.

Krajský súd poukázal na to, že pri stanovení účastníkov JPÚ vychádzal OPÚ z údajov evidovaných v katastri nehnuteľností s poukazom na zásadu hodnovernosti údajov zapísaných v katastri. Pre účely prípravného konania OPÚ stanovil v špecifických podmienkach ako podmienku potrebnú na preukázanie záujmu účastníkov o povolenie JPÚ súhlas vlastníkov, ktorí vlastnia nadpolovičnú väčšinu (51 %) výmery pozemkov v obvode JPÚ.

Zo záznamov o vyhodnotení prieskumu vyplýva, že z celkového počtu 1086 vlastníkov záujem o JPÚ prejavilo 459 vlastníkov, t. j. 42,2263 % vlastníkov z celkového počtu vlastníkov, ktorí vlastnia z celkovej výmery pozemkov v obvode JPÚ 583,9042 ha výmeru 382,4489 ha, t. j. 65,4986 %.

Podľa názoru krajského súdu bol dostačujúco preukázaný záujem účastníkov o JPÚ, keď záujem o JPÚ vyjadrili vlastníci vlastniaci nadpolovičnú väčšinu výmery pozemkov v obvode JPÚ.

Poukazovanie na § 11 ods. 23 zákona o pozemkových úpravách je v danom prípade podľa názoru krajského súdu irelevantné, nakoľko zákonná požiadavka súhlasu vlastníkov vlastniacich najmenej 2/3 výmery pozemkov sa týka zásad na umiestnenie nových pozemkov a nie pre povolenie pozemkových úprav.

Zákonnú požiadavku na súhlas 2/3 vlastníkov vyžaduje aj § 13 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách pre schválenie projektu pozemkových úprav, avšak v danom prípade išlo iba o ich povolenie.

V tomto štádiu konania bol teda postačujúci preukázaný záujem vlastníkov vlastniacich nadpolovičnú väčšinu výmery pozemkov v obvode JPÚ. S názorom žalobcu sa dá súhlasiť v tom, že je vhodnejšie, keď už priamo na začiatku procesu, teda pri zisťovaní záujmu o povolenie pozemkových úprav, s týmto vyslovia súhlas vlastníci vlastniaci 2/3 výmery pozemkov, nakoľko sa tým zabezpečí predpoklad účelnosti a hospodárnosti vykonania JPÚ, nakoľko 2/3 sú predpokladom pre úspešné ukončenie pozemkových úprav.

Krajský súd však zdôraznil, že zároveň platí, že pre povolenie pozemkových úprav stačí, ak záujem o pozemkové úpravy prejavia vlastníci vlastniaci nadpolovičnú väčšinu výmery pozemkov.

Podľa názoru krajského súdu účastníkmi pozemkových úprav sú osoby uvedené v § 6 ods. 1, pričom účastníkom je aj ten, kto o sebe tvrdí, že spĺňa niektorý z predpokladov uvedených v ods. 1 písm. a) až

e). Slovenský pozemkový fond (ďalej aj „SPF“) a správca v konaní vo veciach pozemkových úprav vykonávajú práva vlastníka nehnuteľností vo vlastníctve štátu a zastupujú neznámych vlastníkov pozemkov alebo vlastníkov pozemkov, ktorých miesto pobytu nie je známe, alebo tých, ktorí svoje práva neuplatnili a ak neprebieha konanie podľa § 16.

Námietka žalobcu, že sú vlastníci, ktorým sa anketové listky nedoručili, je podľa názoru krajského súdu čisto špekulatívna. Investor k žiadosti doložil súhlasné stanoviská, pričom žalobca namietal, že tieto boli vydané ešte pred podaním žiadosti investora na OPÚ, a to na základe aktivít predchádzajúceho vlastníka pozemkov - Opera refom Alfa, s.r.o., ktorý nie je právnym predchodcom investora Centrop s.r.o. Samotná skutočnosť, že súhlasné stanoviská SPF, Obvodného úradu v Bratislave, Hlavného mesta SR Bratislavy, Slovenského vodohospodárskeho podniku a Lesného pozemkového spoločenstva boli vydané ešte pred podaním žiadosti investora, podľa názoru krajského súdu neznamena, že by tieto subjekty svoj záujem neskôr odvolali, popreli, alebo že by na tieto súhlasy nebolo možné prihliadať.

K námietke žalobcu, že SPF neznámych vlastníkov pozemkov iba zastupuje, a teda nevykonáva práva vlastníka ako je to v prípadoch, ak vlastníkom pozemku je priamo štát, a teda mal v prípadoch 384 neznámych vlastníkov požiadať o vyslovenie súhlasu s JPÚ súd, nakoľko nejde o bežnú vec s poukazom na § 28 Občianskeho zákonníka, krajský súd vyslovil názor, že SPF zastupuje neznámych vlastníkov pozemkov alebo vlastníkov pozemkov, ktorých miesto pobytu nie je známe v celom rozsahu a určite sa nejedná o takú vec, na ktorú by bol potrebný predchádzajúci súhlas súdu. Účelom povolenia pozemkových úprav totiž nie je vôbec nakladanie s majetkom, pričom samotný účel a výhody pozemkových úprav už krajský súd uviedol v texte vyššie. K porušeniu zákona podľa názoru krajského súdu nedošlo ani v situácii, keď OPÚ do výmery preukazujúcej záujem vlastníkov započítal aj výmery individuálnych spoluvlastníkov pozemkov, nakoľko opätovne treba zdôrazniť, že v danej veci ide iba o povolenie pozemkových úprav, ktoré v tomto štádiu samé o sebe neznamenaajú pre účastníkov konania zmenu v ich právnom postavení. Krajský súd napokon považoval za správne, keď v danom prípade správny orgán považoval za účastníka pozemkových úprav v zmysle § 6 ods. 1 písm. h) zákona o pozemkových úpravách ako obec jednak Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, ktorá je vlastníkom pozemkov a jednak príslušné mestské časti Záhorská Bystrica a Devínska Nová Ves, ktoré sú oprávnené zverený majetok držať, užívať, brať úžitky a nakladať s ním.

Krajský súd poukázal na to, že v prípade Bratislavy sa jedná o špecifickú situáciu znamenajúcu, že obcou je v danom prípade možné rozumieť aj samotné hlavné mesto ako aj jej príslušné mestské časti. Investor ako jeden účastník JPÚ vlastní cca 47 % pozemkov z celkovej rozlohy pozemkov v obvode JPÚ a keďže tento subjekt nadobudol vlastníctvo v takomto rozsahu a došlo tiež k viacerým ďalším podstatným zmenám vo vlastníckych a užívateľských pomeroch v obvode pozemkových úprav, je daný dôvod na vykonanie pozemkových úprav podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona o pozemkových úpravách. Pre povolenie pozemkových úprav je podľa názoru krajského súdu nepodstatné, že investor vlastní predovšetkým spoluvlastnícke podiely k pozemkom tak, ako to tvrdí žalobca a jeho námietky o získaní spoločných podielov v rozpore so zákonom sú veľmi nekonkrétne a najmä špekulatívne. Krajský súd zdôraznil, že žalobca nemôže zasahovať do vlastníckych, resp. spoluvlastníckych pomerov iných osôb a ani ovplyvňovať prípadnú relatívnu neplatnosť zmlúv na súde a nijako nemôže ovplyvniť, či bude investor vlastníkom spoločných podielov aj v budúcnosti. Za relevantné krajský súd považoval skutočnosť, že v čase zisťovania záujmu investor vlastníkom, resp. spoluvlastníkom bol.

K verejnému záujmu, ktorého existenciu namietal žalobca v bode VIII. žaloby je podľa názoru krajského súdu potrebné poukázať na vyššie uvedené výhody pozemkových úprav vychádzajúc z § 1 zákona o pozemkových úpravách, pričom verejný záujem pramení priamo z účelu a obsahu pozemkových úprav, keďže sa vytvárajú nové vlastnícke vzťahy, dochádza ku komplexnému riešeniu regulovanému právnym predpisom a je nesporné vo verejnom záujme, aby bola odstránená neprehľadnosť vo vlastníckych a užívateľských vzťahoch.

Krajský súd zdôraznil, že v obvode predmetného JPÚ je pozemkové vlastníctvo rozdrobené, je tu vysoký počet spoluvlastníckych podielov, veľký počet neznámych vlastníkov, sú tu nie celkom optimálne tvary pozemkov a tiež tu vidno potrebu lepšieho prístupu k jednotlivým pozemkom a teda jednoznačne bol preukázaný verejný záujem súvisiaci s racionálnym priestorovým usporiadaním pozemkového vlastníctva v tomto území. Verejným záujmom pritom nie je len výstavba na dotknutých pozemkoch, ale na území určenom na poľnohospodárske využitie ide hlavne o racionálne usporiadanie pozemkov pre takéto účely. Poukazovanie žalobcu na platný územný plán Hlavného mesta SR Bratislavy

je v tomto kontexte irelevantné. Rovnako aj tvrdenie, že pozemky sú užívané na poľnohospodárske účely desiatky, stovky rokov bez problémov, nemôže poprieť nesporné výhody pozemkových úprav v danom prípade.

Taktiež podľa názoru krajského súdu námietky týkajúce sa neurčitosti a nevykonateľnosti výroku prvostupňového rozhodnutia uvedené v bode IX. žaloby sú neopodstatnené. Použitie slovného spojenia „cca 603 ha“ v III. odseku prvostupňového rozhodnutia neznamena nevykonateľnosť tohto výroku, keďže táto slovná konštrukcia znamená, že obvod JPÚ tvoria pozemky v celkovej výmere približne 603 ha. Nejde tu teda o vyjadrenie plochy v metroch štvorcových, ale v hektároch a slovné použitie „cca 603 ha“ je opodstatnené. Ani námietka, že výrok prvej vety odseku VII. je neurčitý z dôvodu, že neobsahuje lehotu na splnenie výzvy, nemá za následok nezákonnosť rozhodnutia a nijakým spôsobom sa negatívne právnej sféry žalobcu nedotkla.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil, zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátil správnym orgánom na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov konania.

Podľa názoru žalobcu, krajský súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods. 1 písm. f) OSP.

Žalobca poukázal na znenie ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d) a e) OSP s tým, že v zmysle konštantnej judikatúry rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak správny orgán svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodit' z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť (R 33/2006).

Podľa názoru žalobcu rozsudok krajského súdu vykazuje prvky arbitrárnosti, nakoľko krajský súd nereagoval na zásadnú relevantnú námietku súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom. V danom prípade mal krajský súd žalobou napadnuté rozhodnutie zrušiť, ak sám konštatoval jeho nedostatočné odôvodnenie. V tejto súvislosti podľa názoru žalobcu nemožno súhlasiť s názorom krajského súdu, že zopakovaním procesu s dôslednejším odôvodnením rozhodnutia by sa právna sféra žalobcu nijako nezmenila. Práve v dôsledku nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, ktoré spôsobuje právnu neistotu na strane žalobcu, nakoľko tento nevie ako sa žalovaný vysporiadal s jeho námietkami, nie je možné tvrdiť, že sa sféra žalobcu nijako nezmení. Samotné nereagovanie žalovaného na námietky žalobcu sa dotýkajú právnej sféry žalobcu - zasahuje sa do právnej istoty žalobcu.

Žalobca považoval rozsudok krajského súdu za nepreskúmateľný, nakoľko v odôvodnení neuvádza konkrétne dôkazy preukazujúce údajnú súčinnosť správneho orgánu s prípravným výborom.

Žalobca opätovne zdôraznil, že anketové lístky neboli doručované do vlastných rúk. Je teda pochybné, koľkým vlastníkom bola zásielka zaslaná a koľkí vlastníci ju obdržali a teda mali možnosť sa vyjadriť. Nedoručovanie anketových lístkov doporučene do vlastných rúk je o to závažnejšie, že OPÚ hodnotil výsledok ankety spôsobom: „kto sa nevyjadril, nemal námietky.“ Ako vie OPÚ preukázať, že osoba, ktorá sa nevyjadrila k JPÚ, sa nevyjadrila z dôvodu, že nemala námietky alebo z dôvodu, že jej anketový lístok nebol doručený? Nečinnosť alebo mlčanie osoby samy osebe nemožno považovať za prejav vôle. Mlčanie má v správnom práve právne dôsledky len vtedy, ak to ustanovuje zákon. (V tejto súvislosti poukázal na základné zásady správneho konania a to na povinnosť správneho orgánu postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkmi správneho konania).

Taktiež podľa názoru žalobcu rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný, pokiaľ nereagoval na námietky žalobcu ohľadne výroku rozhodnutia žalovaného v ods. I. a III., ktorý je v rozpore so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení. Opakovane poukázal na to, že na str. 7 sa uvádza, že OPÚ bola doručená 20. januára 2012 žiadosť o zmenu obvodu JPÚ z 19. januára 2012. V prípade správnosti výroku v ods. I. teda, že rozhodnutie sa vydáva iba na základe žiadosti zo dňa 22. novembra 2009, nemôže výmera tvoriť 603 ha. V prípade správnosti výroku v ods. III., že výmera je cca 603 ha, nie je správny výrok v ods. I. kde mala byť uvedená aj žiadosť z 19. januára 2012. Za nezákonné považuje žalobca aj uvedenie výmery cca 603 ha, nakoľko realizácia JPÚ na výmere „cca 603ha“ je nevykonateľná pre nejasnosť výroku. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu k výmere cca 603ha je podľa názoru žalobcu absolútne nepresvedčivé. Poukázal pritom na ustálenú judikatúru Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), podľa ktorej „...výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu...“ (medzi inými napr. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. septembra 1998, sp. zn. 5Sž 66/98).

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobcu vyjadril podaním zo 7. marca 2014, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade s platnými právnymi predpismi a prvostupňový správny orgán dodržal všetky zákonom stanovené procesné postupy, ktoré smerujú k preukázaniu dôvodov naliehavosti, hospodárskej účelnosti, ako aj verejného záujmu na jednoduchých pozemkových úpravách. Poukázal na to, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím zn. 1154/09/0156/12/KVA z 24. januára 2012 povolil vykonanie projektu jednoduchých pozemkových úprav pre časť k. ú. Záhorská Bystrica a k. ú. Devínska Nová Ves z dôvodu, že došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívачích pomeroch v obvode pozemkových úprav a aj z iných dôvodov, ako je hospodárenie na pôde. Vo svojom rozhodnutí v zmysle ustanovenia § 3 zákona o pozemkových úpravách určil obvod pozemkových úprav. Všetky pozemky registra C KN a registra E KN sú v súlade s ustanovením § 8 ods. 2 zákona o pozemkových úpravách znázornené v mapovom podklade, ktorý je súčasťou rozhodnutia. Zároveň v zmysle ustanovenia § 8 ods. 1 písm. c) bola určená lehota na uskutočnenie ustanovujúceho zhromaždenia účastníkov JPÚ, ktoré bolo zvolané v zmysle ustanovenia § 23 zákona o pozemkových úpravách verejnou vyhláškou. V súlade s ustanovením § 8 ods. 3 a ods. 5 vyzval všetkých účastníkov JPÚ, aby sa prihlásili o účasť v JPÚ za účelom spolupráce a uplatnení svojho práva aby oznámili ich zámer ohľadom užívania pozemkov. Účastníkom JPÚ nariadil obmedzenie v zmene užívania pozemkov, ktoré sa nachádzajú v obvode JPÚ tak, ako to ukladá ustanovenie § 8 ods. 1 písm. b) zákona o pozemkových úpravách. Vzhľadom na to, že sa v obvode JPÚ nachádza spoločná nehnuteľnosť, v súlade s ustanovením § 8 ods. 6 vyzval účastníkov spoločnej nehnuteľnosti na určenie osoby, ktorá ich bude zastupovať v konaní JPÚ.

Taktiež poukázal na skutočnosť, že zákon o pozemkových úpravách nestanovuje ako podmienku realizácie jednoduchých pozemkových úprav, aby takéto pozemkové úpravy so zjednodušenou dokumentáciou, ktoré sa vykonávajú len pre časť katastrálneho územia, prebiehali iba v územiach, kde bola vykonaná obnova evidencie pozemkov. Je vecou posúdenia správneho orgánu, či v danom prípade, keď obnova evidencie pozemkov nebola vykonaná, je vhodné povoliť takéto pozemkové úpravy. V danom prípade všetky parcely v obvode JPÚ sú zapísané na listoch vlastníctva a ROEP sa vyhotovuje len na parcely, ktoré nie sú vpísané na liste vlastníctva - ustanovenie § 3 ods. 1 Metodického návodu na spracovanie registra obnovej evidencie pozemkov č. MN 74.20.73.47.00.

Ďalej uviedol, že podľa ustanovenia § 3 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách o zmenách obvodu pozemkových úprav, ktoré sú nepatrného rozsahu môže rozhodnúť obvodný pozemkový úrad.

Taktiež podľa názoru žalovaného ako nevyhnutnú podmienku pre povolenie JPÚ stanovil OPÚ v Bratislave v súlade s článkom 8 metodického pokynu súhlas vlastníkov, ktorí vlastnia nadpolovičnú výmeru pozemkov nachádzajúcich sa v obvode JPÚ. Z dokladov o prieskume záujmu bol vyhotovený záznam, v ktorom záujme o vykonanie JPÚ prejavili vlastníci 65,5% výmery pozemkov v obvode JPÚ.

K odvolaniu sa podaním z 24. marca 2014 vyjadril i príbratý účastník konania, spoločnosť Centrop, s.r.o., ktorý navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 20. mája 2015 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Z obsahu súdneho ako i administratívneho spisu odvolací súd zistil, že 26. novembra 2009 bola OPÚ doručená žiadosť spoločnosti Centrop s.r.o. na začatie jednoduchých pozemkových úprav v časti k. ú.

Záhorská Bystrica a v časti k. ú. Devínska Nová Ves. Týmto dňom začalo konanie vo veci jednoduchých pozemkových úprav (ďalej aj len JPÚ) a to pôvodne osobitne pre k. ú. Záhorská Bystrica a osobitne pre k. ú. Devínska Nová Ves. Po vykonaní prípravného konania prvostupňový správny orgán JPÚ. Proti rozhodnutiam o povolení JPÚ boli podané protesty prokurátora, ktorým bolo vyhovie, rozhodnutia boli zrušené a po vrátení veci do prípravného konania boli z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania obe pozemkové úpravy zlúčené do jedných pozemkových úprav.

Obvodný pozemkový úrad v Bratislave rozhodnutím sp. zn. 1154/09/0156/12/KVA z 24. januára 2012 v zmysle ustanovenia § 8 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách, pozemkové úpravy v časti k. ú. Záhorská Bystrica a v časti k. ú. Devínska Nová Ves povolil. S poukazom na § 8b ods. 1 zákona o pozemkových úpravách správny orgán určil, že nakoľko pozemkové úpravy sa budú vykonávať iba pre časť katastrálneho územia Záhorská Bystrica a Devínska Nová Ves, povoľuje ich vykonať so zjednodušenou dokumentáciou vo forme jednoduchých pozemkových úprav. V zmysle § 3 zákona o pozemkových úpravách určil ako obvod JPÚ všetky pozemky registra C KN a registra E KN znázornené v mapovom podklade tvoriacom grafickú prílohu rozhodnutia s vyznačením obvodu JPÚ v celkovej výmere cca 603 ha do katastrálnej mapy. V zmysle § 8 ods. 1 písm. c) zákona o pozemkových úpravách určil lehotu 60 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na uskutočnenie ustanovujúceho zhromaždenia účastníkov JPÚ, ktoré zvolá OPÚ v zmysle § 24 ods. 1 tohto zákona verejnou vyhláškou. V zmysle § 8 ods. 3 a ods. 5 tohto zákona OPÚ vyzval účastníkov JPÚ, aby sa prihlásili o účasť v JPÚ za účelom spolupráce pri pozemkových úpravách a uplatnenia svojho práva a zároveň vyzval tých vlastníkov pozemkov, ktoré sú v nájme poľnohospodárskeho podniku alebo hospodárskeho subjektu, aby OPÚ oznámili svoj zámer ohľadne ich užívania.

V zmysle § 8 ods. 1 písm. b) tohto zákona v spojení s § 26 zákona týmto až do schválenia projektu JPÚ nariadil účastníkom JPÚ obmedzenie spočívajúce v skutočnosti, že najmä zmeniť spôsob využitia pozemku, zriaďovať, meniť alebo zrušiť vodohospodárske zariadenia, stavby na dotknutých pozemkoch, vinice, chmeľnice, ovocné sady, stromovú zeleň v krajine, prevádzkať pozemky z poľnohospodárskeho do lesného pôdneho fondu a robiť podobné zásahy do usporiadania pôdneho fondu pozemkov v obvode JPÚ, je možné len s predchádzajúcim písomným súhlasom OPÚ.

Záverom v zmysle § 8 ods. 6 citovaného zákona vyzval vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti na určenie osoby, ktorá ich bude v konaní o JPÚ zastupovať. Ak vlastníci podielov spoločnej nehnuteľnosti takúto osobu neurčia, OPÚ za účelom zjednodušenia konania a spoločného postupu s týmto druhom účastníkov určil, že túto funkciu bude vykonávať predseda spoločenstva alebo SPF, čím ale nie je obmedzené ich Ústavou SR zaručené vlastnícke právo a v konaní môžu vystupovať aj samostatne alebo si na základe úradne overeného plnomocenstva môžu určiť svojho zástupcu do konania.

Proti prvostupňovému správne rozhodnutiu boli podané viaceré odvolania, medzi inými aj občianskeho združenia Pozemky ZB, ktorého členom je aj žalobca. Žalovaný napadnutým rozhodnutím odvolania účastníkov konania zamietol a prvostupňové rozhodnutie v zmysle § 59 ods. 2 správneho poriadku potvrdil.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, t. j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách § 244 ods. 1 OSP súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách sa PÚ vykonávajú najmä ak: b) došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívateľských pomeroch v obvode pozemkových úprav.

Podľa § 8b ods. 1, obvodný pozemkový úrad môže povoliť alebo nariadiť vykonanie pozemkových úprav formou jednoduchých pozemkových úprav zjednodušenou dokumentáciou, ak sa rieši len časť katastrálneho územia alebo hospodárskeho obvodu.

Podľa § 20 náklady na pozemkové úpravy vyvolané potrebami uplatnenia iných hospodárskych záujmov ako je hospodárenie na pôde uhradí s výnimkou osobných a vecných nákladov štátnych orgánov ten v záujme ktorého boli pozemkové úpravy vykonané.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 250i ods. 2 a § 246c ods. 1 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Taktiež odvolací súd uvádza, že konanie o pozemkových úpravách je konanie podľa zákona č. 330/1991 Zb., jedná sa však o konanie veľmi špecifické. Je to spôsobené najmä predmetom tohto konania, v ktorom ide o zmenu vlastníckeho práva a iných vecných práv k pozemkom, tiež okruhom účastníkov konania, kedy je toto konanie vedené s mnohými účastníkmi konania ale predovšetkým samotným účelom tohto konania.

Účel predmetného konania, ktorý vyplýva zo zákona o pozemkových úpravách totiž charakterizuje toto konanie ako konanie vo verejnom záujme. Uvedené tiež pramení zo skutočnosti, že toto konanie je vždy zahájené z úradnej moci, i keď podnet na zahájenie môžu vysloviť práve vlastníci pozemkov nadpolovičnej výmery poľnohospodárskej pôdy v dotknutom katastrálnom území. Verejný záujem pri pozemkových úpravách je racionálne usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území s prihliadnutím na ďalšie podmienky a tiež verejným záujmom pri pozemkových úpravách je aj zníženie rozdrobenosti pozemkového vlastníctva, čo má veľký význam pre posilnenie právnej istoty a právneho postavenia účastníkov. Je nepochybné, že vo verejnom záujme je, aby bola odstránená neprehľadnosť vo vlastníckych vzťahoch a užívacích vzťahoch a napravenie dlhodobo neriešeného chaotického právneho stavu.

Práve z dôvodu existencie prevažujúceho verejného záujmu na predmetnom konaní je na základe zákona o pozemkových úpravách obmedzené vlastnícke právo jednotlivých vlastníkov pozemkov, ktoré je nutné v rámci pozemkových úprav riešiť.

Pozemkové úpravy nie je možné stotožniť s pojmom vyvlastnenia. V podstate sa jedná o hromadnú dobrovoľnú zmenu vlastníckych práv dotknutých pozemkov. Každý vlastník nehnuteľnosti vstupujúci do pozemkovej úpravy musí akceptovať novo nastolený stav, ak bol dosiahnutý správnym procesným postupom a ak boli súčasne dodržané zákonom stanovené podmienky, obmedzenia a regulatívy. Nesúhlas s vecným usporiadaním nehnuteľnosti v schválenom projekte pozemkových úprav, ktorý bol v danom prípade schválený vlastníkami nadpolovičnej výmery pôdy dotknutej navrhovanou komplexnou pozemkovou úpravou, nemôže viesť k záveru o porušení zákonných požiadaviek vyplývajúcich zo zákona o pozemkových úpravách. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že ostatní vlastníci s konaním nesúhlasili a nikdy nedali na predmetné konanie súhlas.

V zmysle uvedeného odvolací súd v súlade s názorom krajského súdu ako i s poukazom na ustanovenie

§ 250i ods. 3 OSP udáva, že zrušením rozhodnutia a následným zopakovaním a dôslednejším odôvodnením rozhodnutia by sa právna sféra žalobcu nijako nezmenila. Tak ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zatiaľ sa rozhodovalo iba o povolení JPÚ, čo nijako nezasahuje do majetkovej sféry žalobcu. Pre povolenie JPÚ boli splnené všetky podmienky, požiadavky a postupy, ktoré vyžaduje zákon o pozemkových úpravách.

Pokiaľ sa jedná o námietku žalobcu týkajúcu sa vyhodnotenia súhlasu vlastníkov pozemkov, ktorý bol uskutočnený formou anketových lístkov, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súhlas vlastníkov so začatím JPÚ vyslovili len vlastníci, ktorí spätným listom potvrdili svoj súhlas so začatím JPÚ. Pri stanovení účastníkov JPÚ vychádzal OPÚ z údajov evidovaných v katastri nehnuteľností s poukazom na zásadu hodnovernosti údajov zapísaných v registri. Pre účely prípravného konania, ako uviedol krajský súd, OPÚ stanovil v špecifických podmienkach ako podmienku potrebnú na preukázanie záujmu účastníkov o povolenie JPÚ súhlas vlastníkov, ktorí vlastnia nadpolovičnú väčšinu (51%) výmery pozemkov v obvode JPÚ.

Zo záznamov o vyhodnotení prieskumu je zrejmé, že z celkového počtu vlastníkov 1086 záujem o JPÚ prejavilo 459 vlastníkov t. j. 42,2263% vlastníkov z celkového počtu vlastníkov, ktorí vlastnia z celkovej výmery pozemkov v obvode JPÚ 583,9042ha výmeru 382,4489ha, t. j. 65,4986%. I podľa názoru odvolacieho súdu bol dostatočným spôsobom preukázaný záujem účastníkov o JPÚ v súlade so zákonom o pozemkových úpravách.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu poukazujúcu na neurčitost', nevykonateľnosť a nezákonnosť výrokov rozhodnutia prvostupňového správneho rozhodnutia odvolací súd sa nestotožňuje s uvedeným tvrdením. Určenie obvodu pozemkových úprav je náležitou súčasťou rozhodnutia o povolení pozemkových úprav (§ 8 ods. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách), pričom v danom prípade bol určený ako obvod JPÚ časť k. ú. Záhorská Bystrica a časť k. ú. Devínska Nová Ves, t. j. všetky pozemky registra C KN a registra E KN znázornené v mapovom podklade tvoriacom grafickú prílohu prvostupňového rozhodnutia s vyznačením obvodu JPÚ v celkovej výmere cca 603ha.

Pokiaľ sa jedná o zmenu obvodu pozemkových úprav tu odvolací súd s poukazom na názor krajského súdu považuje za potrebné uviesť, že sa jednalo o rozšírenie obvodu o výmeru obsahujúcu pozemky, ktoré sa nachádzali už v predpokladanom obvode JPÚ. Výrok prvostupňového rozhodnutia teda jednoznačne uvádza obvod JPÚ.

Pre posúdenie arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za kľúčové zistenie, či spôsob, ktorým krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie, je ústavne a zákonne konformný. Inými slovami povedané, úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo zistiť, či spôsob výkladu príslušných zákonných ustanovení, ktorým najvyšší súd zdôvodnil svoje rozhodnutie, vzhľadom na zistený skutkový stav, nie je svojvoľný (arbitráry) alebo ústavne a zákonne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu aplikovanej právnej úpravy (m. m. II. ÚS 127/07).

Ako vyplýva z konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad II. ÚS 127/07, I. ÚS 110/02) o svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. V predmetnej právnej veci aplikácia a výklad príslušných ustanovení zákona o pozemkových úpravách nie je popretím ich zmyslu. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že napadnutý rozsudok krajského súdu je riadne odôvodnený, nie je arbitráry a nesignalizuje možnosť porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy. Úvaha krajského súdu, ktorá vychádza z konkrétnych faktov, je logická, a preto aj legitímna a žiadne znaky arbitrárnosti nevykazuje.

Skutočnosť, že sa žalobca s názorom krajského súdu nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (napríklad II. ÚS 87/07-10). Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína, a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s tým v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

Napokon aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uvádza, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú; článok 6 ods. 1 Dohovoru však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri zamietnutí odvolania môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia nižšieho súdu (medzi inými napr. rozsudky ESĽP vo veciach García Ruiz proti Španielsku zo dňa 21. januára 1999, Van de Hurk proti Holandsku zo dňa 19. apríla 1994). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je potrebné posudzovať vždy so zreteľom na konkrétny prípad aj so zreteľom na charakter konania (správne súdnictvo), v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané (m. m. Ruiz Torija proti Španielsku zo dňa 9. decembra 1994).

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave riadne odôvodnený, podrobne odpovedal na všetky pre vec dôležité argumenty žalobcu, jeho odôvodnenie je v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP, a preto podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva žalobcu na prístup k súdu, nebola mu ani odňatá možnosť konať pred súdom.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe.

Preto ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybnil predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.